

ת"פ (באר שבע) 71688-06-23 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' עדו בוקובזה - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 71688-06-23 - מדינת ישראל - פמ"ד נ' עדו בוקובזה - בעצמושלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 71688-06-23
מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד
נגד

עדו בוקובזה - בעצמו
בית משפט השלום בבאר-שבע
[26.09.2024]
כבוד השופטת שוש שטרית
ע"י ב"כ עוה"ד אור בן שאנן
גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירה של ידיעות כוזבות, לפי סעיף 243 סיפא לחוק
העונשין התשל"ז-1977.

כתב האישום המתוקן

1. העובדות בתמצית- הנאשם הינו בעלים של רכב מסוג פיאט 500. ביום 30.08.2022, בשעות הבוקר פנה הנאשם
לאמיר עומר אלנבארי - נהג משאית גרר מחברת "א.א. גג הדרום" בבקשה לגרירת רכבו ממוסך בבאר שבע, למוסך
בדהריה. לאחר תיאום, נפגשו השניים סמוך למוסך יונדאי בבאר שבע, אז, אמיר עומר, גרר את רכבו של הנאשם
למוסך בדהריה בתמורה ל- 900 ₪, אותם היה עתיד לקבל מאחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, לאחר שימסור את
הרכב במוסך בדהריה.

בהמשך, ביום 04.09.2022, פנה הנאשם לתחנת המשטרה והגיש תלונה על גניבת רכבו ובידעו שהדבר אינו נכון.
במעשיו אלה, מסר הנאשם לשוטרי או למי שמוסמך להגיש תביעה פלילית, ידיעה על עבירת פשע - גניבת רכב, כשהוא
יודע שהידיעה כוזבת.

הערכת שירות המבחן

2. מתסקיר שהגיש שירות המבחן ביום 26.06.2024, נלמד כי הנאשם בן 41, מתגורר בבאר שבע, נשוי אב ל- 3
ילדים. לדבריו, לפני כ-6 שנים החל הליך של פשיטת רגל, בין היתר, נוכח אורח חיים בזבזני שהתאפיין בהוצאת כספים
שהייתה גבוהה משמעותית מהכנסתו.

הנאשם שלל שימוש בחומרים ממכרים, שיתף כי נוהג להמר באופן שבועי באמצעות "ווינר" ו"פיס", בסכומים של בין
100 ל- 200 ₪ בשבוע.

בהתייחסו לעבירה בה הורשע מסר כי העביר את הרכב לתיקון במוסך בדהריה לאור העלויות הנמוכות שם, אולם כעבור יום או יומיים, נותק הקשר עם איש הקשר במוסך ועל כן סבר שרכבו נגנב, ועל כן דיווח למשטרה על גניבת הרכב. הנאשם הודה כי בדיווח למשטרה מסר כי הרכב נגנב מהחנייה בביתו, ועשה כן, נוכח שחש מבוכה בגין התנהלותו (העברת הרכב לתיקון בשטחי הרש"פ) אשר בעיניו הייתה אווילית וחסרת היגיון. לדבריו, כעבור זמן, דיווח את כל האמת למשטרה, קרי, כי מסר את רכבו לתיקון במוסך שבשטחי הרשות הפלסטינית והקשר עם איש הקשר נותק חד צדדית, כשבכל מקרה, לא הייתה לו כל כוונה להעלים את הרכב לצורך קבלת דמי ביטוח. השירות ציין בהרשעת הנאשם מיום 15.06.2024 בגין עבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממש משנת 2022 בגין נגזר עליו מאסר על תנאי וקנס.

בהתרשמותו בצורך להפנות את הנאשם לטיפול קבוצתי בתחום המרמה, והגם שהנאשם טען כי אינו כזה ואינו זקוק לטיפול בתחום המרמה הביע נכונות להשתלב בקבוצה שכזו, נראה כי נכונות זו נובעת ממוטיבציה חיצונית להקלה בעונשו.

בשקלול גורמי הסיכון, ציין השירות בהתרשמותו מהנאשם כמי שנוטה להשתמש במנגנון של דחיסה (רגשותיו וקשיו לאורך חייו) ואלה עלולים להתפרץ בדרכים שונות בחייו כגון אלימות, התמכרות להימורים והתנהלות כלכלית רגשית לא מווסתת. בנוסף, ציין בהתרשמותו לפיה הנאשם מצמצם מחומרת מעשיו בעבירה הנוכחית. בשקלול גורמי הסיכון, ציין השירות אחריות שמגלה הנאשם כלפי משפחתו הגרעינית, בדאגה וסיוע לאמו המתמודדת עם מצב נפשי מורכב. צוין כי הנאשם בעל כוחות ויכולות לבצע מטלות ומשימות שונות בחייו בתחום התעסוקה, והוא שואף לנהל חייו באופן נורמטיבי ותקין תוך המשך תעסוקה יציבה. אשר לשילובו בקבוצה הטיפולית, הוסיף השירות כי על אף ההתרשמות, בשלב זה, ממוטיבציה חיצונית השתלבות בטיפול, נכונותו הנאשם לשתף פעולה ולהשתלב בקבוצה עשויה לסייע לו רבות לבחינת דפוסיו המכשילים וצמצום הסיכון להישנות עוברת חוק מצדו. דעת השירות כי עונש בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות, עלול לפגוע ביכולת הנאשם לסייע בפרנסת המשפחה, וביכולתו לשלם חובותיו במסגרת ההפטר המותנה בו הוא נתון כיום.

בסוף הדברים ולאחר שקלולם, המליץ השירות על ענישה שיקומית בדמות צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות על פי תכנית שנבנתה עבור הנאשם, והוסיף בדעתו כי בענישה זו שי מסר הרתעתי ברור לנאשם לצד מתן פיצוי לחברה. בנוסף, הטלת צו מבחן במסגרתו ישולב הנאשם בקבוצה ייעודית לתחום המרמה אצל השירות, כשבהקשר זה, עוד ציין כי נבנתה עבור הנאשם תכנית של"צ שהותאמה לצרכיו הטיפולים במסגרת כיוונים - מרחב מרכז העיר בתפקידים גינון, שיפוצים, ניקיון וספורט.

ראיות לעונש ותמצית טיעוני הצדדים

3. התביעה, הגישה את רישומי הפלילי והתעבורתי של הנאשם (ת/1). בטיעוני בכתב ועל פה, לאחר שעמדה על פגיעת הנאשם בערכים המוגנים בבסיס האיסור על העבירה, טענה כי מתחם עונש ההולם את מעשי הנאשם, צריך שינוע בין 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר.

בהקשר זה, ציינה בהתארגנות והתכנון קודם לביצוע הנאשם את העבירה, וטענה כי מעשה העבירה נבע מתאוות בצע ורצון הנאשם להשיג רווחים בדרך קלה, תוך גרימת נזק, ובדגש לפוטציאל הנזק שעלול היה להיגרם ממעשיו, בין היתר, בעליית מחירים של פרימות הביטוח, השקעת המשאבים מצד כוחות המשטרה וחברות הביטוח באיתור, ניטור ומניעת גניבות רכבים.

בתימוכין למתחם העונש הנ"ל הפנתה, בין היתר, לת"פ(שלום ב"ש) 10230-02-17 מדינת ישראל נ' מיכאל בן יוסף עמור (17.12.18), וכן לע"פ (מחוזי ב"ש) 7163/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל (25.05.05), שם, ניתן משקל מכריע לאינטרס הציבורי והושת מאסר בפועל בעבירות מסוג זה.

בהתייחסה לעונשו של הנאשם טענה כי בהעדר טעם לסטייה ממתחם העונש, יש להעמידו בתחתית המתחם. בהקשר זה עמדה על הצורך בהרתעת היחיד והרבים, הפנתה להתרשמות שירות המבחן מהנאשם כבעל "רגשות דחוסים" עלול להתפרץ בצורה אלימה ולהתנהגות רגשית כלכלית לא מווסתת; מי שנכונותו להשתלב בקבוצה טיפולית נובעת מחששו מההליך הנוכחי נגדו ורצונו להקל בעונשו.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד אור בן שאן, הגישה תוכנית של"צ מטעם שירות מבחן (נ/1). בטיעוני על פה, הדגישה בהודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המקורי, ללא הסדר, ומבלי שקיבל הקלה כלשהי מאת התביעה לאור הודאתו. בהתייחסה למתחם העונש הפנתה לעובדות כתב האישום המתארות העברת הרכב לשטחי הרשות, והוסיפה כי כוונת הנאשם הייתה לתיקון הרכב בעלות זולה מזו שבארץ, כאשר בחלוף מספר ימים התברר לו כי רכבו לא יוחזר אליו, כי "עבדו" עליו ולמעשה כי הרכב נגנב ממנו. נטען כי הנאשם התבייש לספר על האירוע כהווייתו נוכח שזה מאיר אותו באור מביך, על כן, בגרסתו הראשונה במשטרה טען לגניבת הרכב, אם כי בהמשך סיפר את כל האמת. לטענת ההגנה, אין מקום לטענה כי מטרת העבירה לרווחים קלים, שכן, לא בכדי, הנאשם לא הואשם בעבירת מרמה, שהרי זה לא פנה לחברה המבטחת את רכבו בתביעת ביטוח, הגם שנגרם לו נזק כלכלי משמעותי נוכח שרכבו לא הוחזר אליו.

אשר לעונשו של הנאשם, עתרה לקבל את המלצת שירות המבחן לצו של"צ וצו מבחן. באת כוח הנאשם הפנתה לתוכנו של התסקיר והמלצתו אשר לדידה מדברים בעד עצמם. בנוסף, ציינה בנתוניו האישיים של הנאשם שהינו - אב ל-3 ילדים; עובד כמאמן כדורגל לילדים בחברת כיוונים; עבר שיקום כלכלי ובשלב זה תחת צו הפטר על תנאי מחובותיו; נעדר עבר פלילי קודם לאירוע, כשהרשעתו היחידה היא בעבירת אלימות ברף הנמוך אותה ביצע בשנת 2022;

הנאשם בדבריו, הביע צער וחרטה על מעשיו.

דין והכרעה

מתחם עונש ההולם

5. בקביעת מתחם העונש ההולם למקרה הקונקרטי, עיקר הדגש הוא בטיב 'המעשה' בנסיבותיו ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע. בהקשר זה יש להתחשב בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט (א) לחוק העונשין, ולבחון את מידת השפעתן על חומרת המעשה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ולבסוף במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה בנסיבות דומות פחות או יותר.

הערכים שבבסיס האיסור על עבירה של מסירת ידיעה כוזבת, נועדו להגן על שלטון החוק, שמירה על הסדר הציבורי ואמון הציבור במוסדות המדינה, על טוהר הליכי החקירה והיכולת של גורמי אכיפת החוק לפעול כנדרש לחקר האמת.

מסירת ידיעות כוזבות גורמת להכבדה על עבודת הרשות ובזבוז משאביה בטיפול בתלונת שווא, ועלולות, במקרים מסוימים להוביל לכך כי תלונות במקרים דומים יתקבלו בחשדנות על ידי המשטרה. פגיעה נוספת נמצא בהכבדה על הנטל הכלכלי הרובץ על כלל האוכלוסייה בארץ, בשל עליית מקרי הביטוח בעבירות של גניבת רכב ונגזרת מכך פרמיות הביטוח.

בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה במקרה הנדון, מלמדות על פגיעה בערכים המוגנים, אם כי זו אינה ברף גבוה. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם העביר את רכבו באמצעות רכב גרר ממוסך בבאר שבע לדהריה שבשטחי הרש"פ, וכעבור מספר ימים דיווח למשטרה שרכבו נגנב בידועו כי מסר ידיעה שקרית.

בחינת נסיבות ביצוע העבירה תביא בחשבון כי לא דומה מקרה של מסירת ידיעה כוזבת הכוללת עלילה במטרה לפגוע באדם אחר - למקרה בו מסירת הידיעה ה כוזבת נועדה להכשיר קבלת דבר מה, כמו למשל, רווח כספי.

בעניינו, אין חולק כי הידיעה הכוזבת לא נועדה להפלת שווא של אדם אחר, אלא, למטרה כספית אם כי זו לוטה בערפל. מצד אחד, אין חולק כי הנאשם לא פנה לחברת הביטוח שבטחה את רכבו ולא בכדי לא הואשם בעבירה של ניסיון למרמה. מצד שני, טענתו כי העביר את הרכב לשטחים לצורך תיקון הרכב בעלות נמוכה מזו שבארץ, אינה מתיישבת עם העובדה התמוהה, לפיה, תשלום סך של 900 ₪ שהיה אמור לשלם לאמיר עומר, עבור גרירת הרכב למוסך בדהריה - יועבר לאמיר על ידי "אחר", מאן דהוא, בשטחי הרש"פ ולאחר שהרכב יגיע למוסך.

בכל מקרה, בחינת העובדות כהווייתם, אינה מלמדת על פגיעה משמעותית בערכים המוגנים, בין היתר, בהינתן גילוי מהיר ומוקדם של המשטרה את הידיעה הכוזבת, כך נחסך זמן חקירתי יקר; מטרת השיחה ככל שנועדה להשגת רווח כספי - לא הושגה, שכן הנאשם לא קיבל כל תמורה עבור הרכב, אף לא פנה לחברת הביטוח בהקשר לגניבת הרכב, ולמעשה, מלבד הנאשם עצמו, לא נגרם נזק ישיר לצד אחר.

6. בחינת הענישה הנוהגת תשאף למקרים שנסיבותיהם דומים פחות או יותר לנסיבות המקרה הנדון, אם כי, גם ממקרים חמורים יותר או קלים יותר, ניתן, בשינויים המחויבים, להסיק על מדיניות הענישה שתהלוך את נסיבות המקרה הנדון.

בת"פ (שלום ב"ש) 11523-03-18 מדינת ישראל נ' קיזר, (31.10.21), הורשע הנאשם בעבירה של ידיעות כוזבות, בנסיבות בהן, בתיאום עם אדם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, השאיר את המשאית שבבעלותו בכניסה למושב, וזמן לאחר מכן, העביר האחר את המשאית למקום אחר. בהמשך אותו יום, בתחנת המשטרה, דיווח הנאשם ידיעה על עבירה - בכך שמסר כי הודעה לפיה הוא החנה את המשאית בבוקר בכניסה למושב בשל תקלה בבלמים וכאשר חזר בשעת צהריים, גילה כי המשאית נגנבה - ידיעה כוזבת בדבר גניבת המשאית.

אותה מאשימה - עתרה בטיעוניה לעונש במקרה הנ"ל, לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם קיזר - בין מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, ואת עונשו של הנאשם עתרה לגזור ברף התחתון, בשים לב לתסקירים שהוגשו בעניינו (יודגש כי הנאשם לא עבר הליך טיפולי).

נוכח שהשאלה במחלוקת בין הצדדים נגעה לשאלת ביטול הרשעת הנאשם, בית משפט קמא, לא מצא להדרש למתחם העונש, אם כי ציין בדעתו כי הסכמת התביעה להמלצות שירות המבחן (של"צ וצו מבחן) מקלה עם הנאשם. בסופם של דברים, גזר בית משפט קמא עונשו של הנאשם ל 6 חודשי מאסר על תנאי, ושל"צ בהיקף של 100 שעות. ערעור הנאשם (עפ"ג (מחוזי ב"ש) 27326-12-21 יצחק קיזר נ' מדינת ישראל (09.03.22)) על הרשעתו התקבל וזו בוטלה.

בת"פ (שלום נצרת) 20472-04-21 מדינת ישראל נ' עודה (14.12.22), נקבע מתחם עונש הולם בין מספר חודשים בודדים הניתן לריצוי בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, במקרה בו הורשע הנאשם בעבירה של ידיעות כוזבות. הנאשם היה בעלים של עדר 114 כבשים ומספר לא ידוע של טלאים, שנשמרו בדיר בכפר ברוך. הנאשם מכר את העדר לאחר בעלות של 132,000 ₪, וקיבל לידיו 30,000 ₪, מיד ובסמוך, דיווח הנאשם לר"ש של היישוב ולשוטר כי העדר נגנב, זאת על מנת להימנע מתשלום מיסים. בעקבות הדיווח, נקטה משטרת ישראל בפעולות חקירה בעלות של 130,000 ₪ (חיפוש, איתור, מודיעין וחקירה). עונשו של הנאשם נגזר 5 חודשי מאסר שירותו בעבודות שירות. בת"פ (שלום ים) 4526-02-21 מדינת ישראל נ' אחמד דענא (11.9.22), נקבע מתחם עונש בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל, במקרה בו הורשע הנאשם בעבירה של ידיעות כוזבות. הנאשם התקשר למשטרה ומסר שראה אירוע של חטיפת יהודי באזור ענאתה. מיד עם מסירת הידיעה, החלו כוחות הביטחון לפעול ולטפל באירוע. כשעה לאחר מכן, הגיע הנאשם למחסום שועפאט והתוודע בפני מפקד המחסום שבדה את הידיעה ועשה זאת משום שהיה לו משעמם. יצוין כי החל משעת מסירת הידיעה הכוזבת ועד הפסקת החיפושים, חלפו כ-40 דקות. על הנאשם, צעיר בן 21 נעדר עבר פלילי, נגזרו 3 חודשי מאסר על תנאי, צו של"צ בהיקף של 180 שעות וקנס.

בת"פ (שלום קריות) 71272-07-19 מדינת ישראל נ' יעיש סבג יאיר (07.09.20), נקבע מתחם עונש בין מאסר על תנאי ל-9 חודשי מאסר בפועל. מדובר בנאשם שהורשע בעבירה של ידיעות כוזבות, בנסיבות בהן דיווח לשוטר כי מספר חודשים קודם לתלונה, נגנב רכבו מהחנייה הסמוכה לביתו. עונשו של הנאשם, נגזר ל 3 חודשי מאסר על תנאי. בת"פ (שלום אילת) 15808-09-16 מדינת ישראל נ' תאיר אדרי (20.11.17), נקבע מתחם עונש הולם שנע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר, מדובר בנאשמת שהורשעה בעבירה של ידיעות כוזבות, בנסיבות בהן טענה כי נאנסה על ידי בחור עמו קיימה יחסי מין בהסכמה (המתלונן נעצר למשך יומיים), ועונשה נגזר ל 3 חודשי מאסר על תנאי, של"צ ופיצוי.

מהמקרים שהובאו לעיל נמצא כאלה שנסיונותיהם דומות פחות או יותר למקרה הנדון, ואף כאלה שנסיונותיהם חמורות יותר (מסירת ידיעה כוזבת המפלילה לשווא אדם אחר (אונס או חטיפת אדם) או שהצרכי הקצאת היחידה החוקרת משאבי חקירה ומודיעין יקרי ערך) מהמקרה הנדון לפני, בהם, הרף התחתון של מתחם הענישה מתחיל במאסר על תנאי.

הדברים האמורים, נמצא מתכתבים עם עמדת המאשימה בת"פ (שלום ב"ש) 11523-03-18 מדינת ישראל נ' קיזר, הנזכר לעיל, מטיעוניה למתחם העונש עולה כי עתרה בעצמה לקביעת מתחם עונש הולם שתחילתו במאסר על תנאי, כששם דובר בידיעה כוזבת על גניבת משאית עבודה, ובאין חולק כי הנאשם קשר עם אחר להעלים את המשאית על פי בקשתו.

גזר הדין בעניינו של קיזר ניתן בשנת 2021, ונדמה כי הגם שחלפו להן כ-3 שנים, אין, ולא עלתה בטיעוני המאשימה טענה להצדיק עלייה כה חדה במתחם העונש על אותה עבירה בנסיבות דומות ואף פחות חמורות.

7. מעיון במקרים אליהם הפנתה המאשימה ברצונה לתמוך במתחם העונש לו עתרה, נלמד כי נסיבותיהם חמורות יותר, בעיקר בהינתן כי לצד עבירה של ידיעה כוזבת בוצעו עבירות נוספות, בין היתר, עבירת מרמה בגדרה קבלו הנאשמים כספים במרמה, כך למשל:

ברע"פ 3561/06 יצחק זילברמן נ' מדינת ישראל (20.09.06), שם נדחתה בקשת רשות ערעור על חומרת העונש - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות שהושגו על מי שהורשע בעבירות קשירות קשר לביצוע פשע, ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ידיעות כוזבות והפרה הוראה חוקית (המבקש תיאר עם אחר להסתיר את רכבו של האחר, והאחרון ידווח למשטרה על גניבת רכב).

כך בע"פ (מחוזי ב"ש) 7163/04 דוד תורג'מן נ' מדינת ישראל (25.05.05), התקבל חלקית ערעור על חומרת העונש עונש - 8 חודשי מאסר בפועל שהופחתו בהסכמת הצדדים ל-6 חודשי מאסר בפועל. המערער הורשע בבית המשפט השלום לאחר ניהול הוכחות בעבירות מסירת ידיעה כוזבת על עבירת פשע, וניסיון קבלה דבר במרמה, זאת כחלק מפרשה רחבה (13 אישומים) בנסיבות בהן העביר המערער באמצעות עבריין אחר, את רכבו של אחיו לשטחי הרש"פ, על מנת לקבל תגמולי ביטוח.

ראו גם בת"פ (שלום ב"ש) 6446-03-14 מדינת ישראל נ' חיים סרור (04.11.15), שם, נקבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל, במקרה בו הורשע הנאשם בעבירות של מסירה ידיעות כוזבות על עבירה מסוג פשע וניסיון לקבלת דבר במרמה, בנסיבות בהן סיכם עם אחר להעביר את רכבו לאזור השטחים, כשבהמשך, הודיע הנאשם למשטרה כי רכבו נגנב ופנה לחברת הביטוח בעניין. עונשו של הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזר ל-5 חודשי עבודות שירות.

בת"פ (שלום ק"ג) 26524-03-10 מדינת ישראל נ' אושר שלמה עמיר (04.04.12), הנאשם הורשע בעבירות של מסירת ידיעות כוזבות, קבלת דבר במרמה ושינוי זהות של רכב או חלק של הרכב. הנאשם העביר את רכבו לאחר, ולאחר מכן דיווח לחברת הביטוח על גניבת רכבו. על סמך דיווח זה קיבל מחברת הביטוח סכום של ₪ 44,340. לאחר תקופה, טשטש הנאשם את סימני הזיהוי של הרכב בכך השחית את מספר השלדה של הרכב באמצעות מברג. עונשו של הנאשם, נעדר עבר פלילי במועד ביצוע העבירה, נגזר ל 5 חודשי מאסר לריצוי 5 חודשי עבודות שירות. מכלל הדברים האמורים, לאחר ששקללתי בין נסיבות ביצוע מעשי העבירה ומידת הפגיעה בערכים המוגנים, בענישה הנוהגת במקרים הקרובים בנסיבותיהם למקרה שלפניי, ומקרים חמורים יותר, הנני לקבוע את מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל - 12 חודשי מאסר בפועל.

עונשו של הנאשם

8. הנאשם הנותן את הדין, בן 41, נשוי ואב ל-3 ילדים מתגורר בעיר באר שבע, עובד בחברת כיוונים מזה 6 שנים. עיון ברישומי הפלילי מעלה כי לחובתו הרשעה אחת מחודש ינואר 2024 בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממש שביצע במרץ 2022. ברישומי התעבורתי הרשעות, רובן ככולן עבירות קנס. במסגרת השיקולים לקולא יש להביא בחשבון עבר נקי של הנאשם קודם לביצוע העבירה, וכי הרשעתו בעבירת אלימות הסתכמה בעונש צופה פני עתיד ואינה ממין העניין הנדון היום. עוד יובא בחשבון בהקשר זה, העובדה כי הצדדים הגיעו להסדר מותנה בעבירה בתיק דנן, אולם, בשל הרשעתו בעבירת האלימות שביצע בשנת 2022, יחידת ההסדר ביטלה את ההסדר המותנה עם הנאשם והוגש נגדו כתב אישום בתיק דנן.

משקל לקולא יינתן לחרטת הנאשם אשר כבר בחקירתו במשטרה חזר מגרסתו הראשונה לפיה רכבו נגנב, הודה במעשיו ובכך חסך בזבז משאבי חקירה יקרים.

הנאשם גילה נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית בתחום המרמה, והגם שהתרשמות שירות המבחן מנכונות זו מלמדת כי זו נובעת ממוטיבציה חיצונית להקלה בעונשו, סבורני, כי ייתרם מהשתתפותו בקבוצה זו בכלל, ובהינתן נטייתו הבעייתית להתנהגות רגשית כלכלית מזיקה, בעטיה הגיע להליכי כינוס וצו הפטר על תנאי, בפרט. אשר לרכיבי ענישה כספיים, לצד עתירת המאשימה להשית על הנאשם קנס כספי משמעותי, יינתן משקל לכך שהנאשם אחראי לפרנסת משפחתו הכוללת 5 נפשות, והוא מצוי בהליכי הפטר על תנאי. מה גם, שלא נגרם נזק כספי כזה או אחר למאן שהוא כתוצאה ממעשי הנאשם, אלא ובעיקר לנאשם עצמו אשר נראה כי למד לקחו והוא מורתע.

סוף דבר - לאחר שקלול נסיבותיו ונתוניו של הנאשם והמלצת שירות המבחן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר על תנאי, משך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירת מרמה מסוג פשע.

ב. קנס בסך ₪ 4,000 או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.11.2024 ובכל 10 בחודש שלאחריו.

ג. התחייבות עצמית בסכום של ₪ 2,000 להימנע משך 3 שנים מהיום, לעבור עבירה בה הורשע.

ד. 220 שעות של"צ בהתאם לתכנית שגיבש שירות המבחן.

ה. צו מבחן למשך שנה. הנאשם הוזהר כי עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן. הודעה זכות הערעור.

ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"ד, 26 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.